

ظلم آشکار به معلمان مدارس غیردولتی

محمد داوری

آمارها حکایت از آن دارد که حدود 200 هزار معلم در مدارس غیردولتی با قراردادهای غیرحقوقی و ناعادلانه مشغول کار هستند قراردادهایی که اغلب نسخه‌ای از آن به افراد ذینفع داده نمی‌شود و این معلمان از ترس اینکه اخراج نشوند در برابر ظلمی که به آنها می‌شود سکوت می‌کنند به عبارتی شهریه‌های نجومی به اعتبار معلمان توانمند مدارس غیردولتی از خانواده‌ها گرفته می‌شود اما بیشتر به جیب موسسان و مدیران این مدارس می‌رود. عمق و گستردگی این واقعیت را وقتی بیشتر درک می‌کنیم که متوجه می‌شویم بسیاری از این مدارس نه تنها قراردادهایشان منطبق بر قانون کار نیست و نسخه‌ای از آن را به معلمان نمی‌دهند بلکه بیشتر این معلمان بیمه هم نیستند و بدتر از آن اینکه وقتی به دلایلی مدرسه تعطیل شود از حقوق آنها کسر می‌شود. معلمان مدارس غیردولتی نه تنها تابستان حقوق ندارند بلکه برخی از مدارس برای مراقبت در ایام امتحان نوبت اول و امتحان خرداد ماه از پرسنل اداری استفاده می‌کنند تا به معلمان حقوق ندهند در واقع اگر این ایام و تعطیلات عید را هم محاسبه کنیم تقریباً نیمی از سال این معلمان از حقوق و مزایا بی‌بهره هستند. این واقعیت تلخ که کمتر رسانه‌ای شده است یکی از انواع متعدد واقعیت‌های تلخ حاکم بر مدارس غیردولتی است که در پشت ویتترین‌های جذاب و تبلیغات فریبنده این مدارس پنهان مانده است و اگر محدود معلمان این مدارس به ادارات آموزش و پرورش یا اداره کار مراجعه کنند به دلیل قراردادهای غیرحقوقی که بسته شده است و انواع تعهداتی که اغلب اینگونه معلمان چاره‌ای جز امضا کردن آن را ندارند راه به جایی نمی‌برند و شکایت و اعتراض آنها یا پاسخ‌های ناامیدکننده مواجه می‌شود یا آنقدر فرآیند پیگیری آن طولانی می‌شود که بیشتر افراد از ادامه آن صرف نظر می‌کنند. کیفیت آموزش در مدارس غیردولتی مرهون تلاش‌های همین معلمان است که تحت استثمار و ظلم آشکار، به تدریس مشغول هستند و اگر تلاش‌های یک معلم شاغل در مدرسه غیردولتی را با یک معلم دولتی مقایسه کنیم به‌رغم پایین

